

[Indenrigsministeren]

delige retsgrundsætninger, og at sådanne udtrykkelige regler nødvendigvis ikke udtømmende gør op med retsstillingen på et givet område. Det kan i mangfoldige tilfælde være påkrævet at undergive en regel en udvidende fortolkning af hensyn til retssikkerheden.

For så vidt angår kommunalbestyrelsesmedlemmer er det i § 29, stk. 2, i den kommunale styrelseslov beskrevet, i hvilket omfang kommunalt ansatte er udelukkede fra at være medlem af de stående udvalg. Som det er spørgeren bekendt, fremgår det af § 29, stk. 2, at ingen, der er ansat af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af det stående udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter hans tjenstlige virksomhed.

Bag denne regel ligger ud over det allerede nævnte hensyn ønsket om at sikre effektiviteten i udvalgenes tilsyn med den kommunale forvaltning, eller sagt på en anden måde: det organisatoriske samspil mellem udvalg og forvaltning. Det findes uheldigt, at det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem vil kunne komme til at føre tilsyn med sig selv. Hvis f.eks. kommunalbestyrelsesmedlemmet er ansat i en underordnet stilling i en administrationsgren, der hører under vedkommende udvalg, vil medlemmet på samme tid i forhold til chefen for administrationsgrenen som ansat være underordnet og som udvalgsmedlem overordnet.

Som anført er de skrevne regler om inhabilitet udtryk for generelle retsgrundsætninger, hvorfor det da også stedse har været antaget, at bestemmelsen i § 29, stk. 2, ikke kan anses for udtømmende at gøre op med, hvilken personkreds der er afskåret fra at være medlem af et givet udvalg. Afgørende for fortolkningen vil i alle tilfælde være, om de ovennævnte hensyn, der antages at ligge bag den nævnte regel i § 29, stk. 2, gør sig gældende på tilsvarende måde. Det må i så tilfælde bero på de personlige relationer, der består mellem den kommunalt ansatte og vedkommende kommunalbestyrelsesmedlem, om medlemmet af denne årsag er udelukket fra at være medlem af det udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter den pågældende kommunalt ansattes tjenstlige virksomhed.

Det har i praksis i lang tid været antaget, at de nævnte hensyn gør sig gældende i fuld udstrækning, når et medlems ægtefælle er ansat i den kommunale forvaltning under udvalget. Denne retsopfattelse har indenrigs-

ministeriet tidligere bekræftet over for spørgeren ved besvarelsen af spørgsmål nr. 225 den 18. februar 1982. Efter indenrigsministeriets opfattelse gør de nævnte hensyn sig også gældende for så vidt angår et medlems samlever, der er ansat i den kommunale forvaltning, således at medlemmet af den årsag er udelukket fra at være medlem af det udvalg, hvis forvaltningsområde omfatter samleverens tjenstlige virksomhed. Dette har indenrigsministeriet da også tidligere givet udtryk for.

Spm. nr. 352

Til indenrigsministeren (2/3 82) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan et kommunalbestyrelsesmedlem vælges til borgmester, såfremt vedkommendes ægtefælle/samlever/barn er ansat i samme kommune?«

Besvarelse (10/3 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det har lang tids praksis for sig, at hvervet som borgmester ikke lader sig forene med en ansættelse i kommunens tjeneste. Det er uden betydning, hvilken stilling den pågældende konkret varetager i kommunen. Den opfattelse, som praksis bygger på, er organisatorisk begrundet, idet det er uheldigt, at en ansat i den kommunale forvaltning i sin egenskab af borgmester skulle komme til at føre tilsyn med sin egen embedsførelse. Det vil også være betænkeligt, at borgmesteren som leder af den kommunale administration ville blive sine kollegers og eventuelt sine foresattes øverste administrative leder.

Tilsvarende betragtninger lader sig i en vis udstrækning anføre i de tilfælde, hvor borgmesterens ægtefælle, samlever eller barn måtte være ansat i den kommunale forvaltning. Det vil dog her blive af væsentlig betydning, hvilken stilling den pågældende varetager i forvaltningen. Det ville således give anledning til betydelige betænkeligheder, hvis den pågældende var ansat som kommunaldirektør – og dermed som borgmesterens nærmeste administrative rådgiver – eller som forvaltningsgrenchef. Det ville således være uacceptabelt, hvis den pågældende varetager hvervet som kommunaldirektør, medens graden af betænkelighed aftager, jo mere under-